

Пѣй, безотлжченъ мой споменъ —
Духъ на минути честити!
Кръстътъ е тъжъкъ, огроменъ;
Явно врѣхлитатъ вразитъ.

В'отдиха нощенъ салъ ти си
Моята мила отрада...
Пѣй ми! — Некъ злото яри се —
Леко е с'тебъ да се страда.

4. 7. 916.

С. Стояновъ.

Майка клевети снахата.

Мама Стояму думаше:
— Сине Стоене, Стоене!
Вѣрувашъ ли си, булката,
Булката, млада невѣста,
Та ѝ ключове оставяшъ,
Ключеве отъ хамбарето,
Въ хамбари бѣла пшеница?
Булка пшеница издаде
На Миля — на дюгенджия,
За вино и за ракия.
Стоянъ ѝ нищо не рече,
Ами си въ кѣщи отиде,
Та че невѣсти говори:
— Невѣсто млада, хубава!
Ази въ гората от'одямъ,
Ама си обѣдъ не нося;
Ти стани рано зарана,